

Но защо е туй сравненіе на настояще-то съ минжло-
то? Сравнѣте сегашно-то състояніе на просвѣщены-тѣ на-
роды съ онуй на дивы-тѣ или непросвѣщены-тѣ и ще ся
учудите за могущество на знаніе-то.

Така видѣхмы че „знаніе-то е сила;“ но както всяка
една сила споредъ добро-то или злoto си употребленіе при-
насн добро или зло, тый е и съ знаніе-то, за туй сега нека
прегледамы.

**II. Знаніе-то като изворъ на человѣческо-то благо-
състояніе.** Че знаніе-то е спомогнѣло много за умноженіе-
то на благополучіе-то между человѣци-тѣ то е една истина,
за кої-то само простаци-тѣ и глупави-тѣ могжть да ся
сумнѣватъ. Кога-то сыноветѣ на знаніе-то имать желаемый-
тъ водачъ въ извѣршванія-та си, тогазъ обще жатіе-то има
право до очеква нѣщо добро отъ издирванія-та имъ. И наин-
стинѣ то е сполучило до единъ высокъ стъпень. За таквізъ
великиы благодѣнія просвѣщены-тѣ людіе никога нѣма да
забравятъ достоуважаемы-тѣ имена на Вата и Стефенсона за
изнамираніе-то на пародвижны-тѣ машины; на Проf. Морса
и др. за изнамираніе-то на телеграфъ-тѣ; на Ньютона и Га-
лилеа за много-то имъ скжпоцѣнны открытия у естество-то;
на Гутенберга и Фауста за изнамираніе-то на книгопечатаніе-то;
на Франклина и много другихъ за безбройны-тѣ имъ
скжпоцѣнны приношенія връхъ олтаръ-тѣ на общественно-то
добро, приношенія на кон-то благоуханія-та ще трајтъ
додѣ свѣтъ сѫществува. Всичко туй тѣ сж извѣршили съ
помощь-тѣ на знаніе-то, за кое-то казахмы че е изворъ на
человѣческо-то благосъстояніе.

Знаніе-то помога на человѣческо-то благополучіе, като
освобождава человѣци-тѣ отъ много безмѣстны трудове и
разносцы. Исторія-та приказва че въ старо врѣме у Велико-
Британіѣ за меленіе жито употреблявали два камъка, между
кои-то згрухували житото и го правяли на брашно. Туй дѣй-
ствіе ставало толкозъ трудно и бавно, щото за да ся при-
готви потрѣбно-то брашно за едно семейство отъ четыри
души, единъ отъ тѣхъ трѣбвало все съ туй да ся занимава!

Старитѣ Гърци преди 3000 год. имали вече мелницы
наржцѣ, кон-то въ врѣмето Христово былы въ общо упо-
требленіе на Истокъ. По прочутый-тѣ имъ стихотворецъ
Омеръ твърдѣ доказително описва жалостното състояніе на